

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 25

LA JUSTÍCIA DE DÉU

Introducció

¹ El Crist no habita en el teu cos, però està en tu. Tu no estàs dintre d'un cos. Estàs en el centre mateix de la teva vida. La vida no pot tenir la seva residència en la mort. Crist està en un marc de santedat.

² Els que duen a Crist a dintre el poden reconèixer, però no en el cos. Aquells que creuen estar en un cos, duren a Crist amb ells sense adonar-se'n. El Fill de Déu resideix justament on el fill de l'home està, i camina amb ell dintre de la seva santedat.

³ El cos no té necessitat de curació. Però la ment que creu ser un cos, està malalta. I aquí Crist dóna el remei. El Seu Propòsit envolta el cos en la Seva llum i l'omple amb la santedat que irradia des d'Ell. D'aquesta manera, el cos duu a Crist davant aquells que necessiten sanar les seves ments.

1. El vincle amb la veritat

¹ Crist realitza la seva tasca amb facilitat a través de tu. A mesura que dus a terme la funció que Crist te va encomanar aprens que el cos només aparenta ser el mitjà per executar-la. La Seva santedat dirigeix el cos a través de la ment que és una amb Ell.

² La percepció te diu que tu te poses de manifest en el que veus. Contempla la santedat del teu germà i el Crist en ell se proclama com allò que tu ets. ³ Allò que percep és part del que tens com a propòsit contemplar, doncs els mitjans i el fi estan units.

⁴ Tu ets el mitjà per arribar a Déu. La Seva Vida es posa de manifest en tu que ets el Seu Fill. Tu i el teu germà us trobeu davant la cara de Crist per deixar que Ell escorri el vel que sembla que us mantingui separats.

⁵ Atès a que creus estar separat, el Cel també es presenta davant teu d'aquesta manera per a què puguis entendre el vincle que se t'ha donat i per a què t'uneixis a la veritat.

⁵ Crist i el Pare sempre són un. Crist resideix en la teva ment superior que comparteix la Voluntat del seu Pare. L'Esperit Sant és el vincle entre la ment inferior –que desitja la separació, ser diferent i ser especial- i el Crist per fer que la unitat te resulti clara.

⁶ La funció de l'Esperit Sant és ensenyar-te com experimentar aquesta unitat, què has de

fer per experimentar-la i on t'has de dirigir per aconseguir-ho.

⁷ D'acord amb aquesta funció, es consideren el temps i l'espai com si fossin distints, ja que mentre pensis que una part de tu està separada el concepte d'una Unicitat que uneix totes les coses dintre de Si mateixa no tindrà sentit.

⁷ Així allò que està en la ment, i uneix totes les coses, és el Mestre. Ell se val de tot el que aquesta ha après per transformar les il·lusions en veritat. La qual cosa es pot resumir així: ***el que és el mateix no pot ser diferent i el que és un, no pot tenir parts separades.***

2. El que te salva de les tenebres

¹ El balanç del que has vist amb els ulls del cos és sempre la desesperació. L'únic de valor que te pot brindar el passat és que aprenguis que mai no te va donar res que volguessis conservar. Solament així estaràs disposat a renunciar a ell.

² No cerquis trobar satisfacció en el món que veus, doncs la seva recompensa sempre ha estat la por i la culpabilitat. ³ La teva esperança de trobar satisfacció en aquest món t'impedeix abandonar la tasca impossible que t'has proposat.

⁴ No confonguis la forma amb el contingut. Doncs la forma és un mitjà per al contingut. El marc que amaga el quadre no serveix per a res. ⁵ No te conformis amb el cos, és el marc del quadre. L'obra mestra de Déu està dintre del cos i no necessita marc.

⁶ L'Esperit Sant és el marc que Déu ha posat al voltant d'allò que tu vols veure separat. Aquest marc estalona solament el propòsit de Déu. ⁷ Accepta el marc de Déu en comptes del teu i veuràs l'obra mestra. Percep la seva bellesa i comprèn la Ment que la va concebre.

⁸ Entreveu en la fosca al teu salvador. La seva innocència reflecteix la teva. La seva mansuetud és la teva fortalesa. Ell és el marc en el qual està muntada la teva santedat. La teva única funció és veure en ell allò que ell no veu. Així comparteixes la visió de Crist.

⁹ Déu estima la creació com el perfecte Pare que és. El teu germà és el Seu regal perfecte. Sigues agraït amb el teu germà i Déu se sentirà feliç i la Seva gratitud refulgirà sobre tu.

¹¹ Els dos teniu un sol propòsit: el que Déu us va donar a ambdós. I la Seva Voluntat s'unifica a mesura que uneixes la teva voluntat a la del teu germà. Ell us ha donat a cada un el poder de salvar per a què fugir de les tenebres cap a la llum sigui quelcom que pugueu compartir.

3. Percepció i elecció

¹ La llei més bàsica de Déu és: en el Cel l'amor crea amor i res més que amor. La percepció és un ajust d'aquesta llei del Cel en aquest món i, així aquesta llei es transforma en: ***Perceps el que creus que està aquí i està aquí perquè vols que hi sigui.***

² Les lleis del Cel no poden governar directament en un món regit per la percepció. Per a la Ment de Déu la percepció no té sentit. Les lleis de la percepció semblen reals perquè el Fill de Déu creu que ho són.

³ La percepció se basa en elegir, però el coneixement, no. El coneixement només té un Creador. Aquest món va ser construït per dos creadors. Un desitja ser especial i vol fer realitat les seves il·lusions. ⁴ L'altre, corregeix aquest error i restableix les lleis de Déu.

⁵ Les estrelles no hi són per a què tu pensis on les vols veure. Si elegeixes veurer-les en una altra banda, llavors el Creador ha de corregir aquest error perquè no quedis a les fosques.

⁶ En el món estàs en les tenebres, però ningú no ha vingut tot sol. Quan tu ho decideixis tindràs tota l'ajuda del Cel de manera que allò que abans provocava ira, ara justifica l'amor. Allà on atacaves, ara perdones. On veies tristesa, ara veus felicitat.

⁷ En aquest món tot són oportunitats de perdonar i de poder tenir pau. ⁸ El Creador té poder absolut per poder contrarestar l'aparent món d'odi i de violència. Aquest món no existeix davant els Seus ulls perdonadors. I tampoc ha d'existir davant els teus.

⁹ El Fill de Déu no pot pecar, però pot desitjar allò que li faria mal. I té el poder de creure que pot ser ferit. El que decideixes que ell és, determinarà el teu futur. El construeixes ara. I per mitjà d'aquesta elecció tries el propòsit del món que veus.

4. La llum que dus en tu

¹ Les ments que estan unides, i que reconeixen que ho estan, no poden atacar ni sentir culpabilitat. La seva seguretat i la seva alegria radiquen en la innocència que veuen. I per això la cerquen, atès que el seu propòsit és contemplar-la i alegrar-se.

² La llei bàsica de la percepció és: ***t'alegraràs en el que vegis, ja que ho veus per alegrar-te***. Res és de per si perjudicial o beneficiós si no ho desitges. En el Cel el Fill de Déu crea per ser feliç aplicant així la llei de l'Amor.

³ Tu que has fabricat un món fals, has de descansar en el món on resideix la pau. Tu dus una llum cada vegada més poderosa que pot esvaïr tots els pensaments "dolents", la culpabilitat, el desig de venjança, d'atacar, de matar i de morir.

⁴ Els pensaments "dolents" que ara te turmenten te semblaran cada vegada més remots i allunyats de tu, i després desapareixeran per sempre.

⁵ En tu resideix tot el Cel. La Voluntat de Déu i la del Seu Fill és que el Cel sigui restituït a aquell per a qui fou creat com la seva única llar. No hi ha hagut res abans ni després. No ha existit cap altre lloc. No ha existit res més. Brinda això al món sencer. Aquesta és la millor forma de dur els teus errors davant la veritat: duent la llum del Cell amb tu.

5. L'estat d'impecabilitat

¹ Quan tot desig d'atacar i la culpabilitat han desaparegut, vius en la innocència. Així ara perceps al Fill de Déu tal com va ser creat i és. ² L'atac converteix a Crist i a Déu en els teus enemics, doncs tens por de tu mateix.

² Així veus el teu propi Ser com una cosa aliena a tu mateix i te sents culpable. Cada vegada que vegis a un germà, Crist està davant teu. ³ Quan ataques al teu germà no escoltes la seva cridada demanant que t'uneixis a ell en pau.

⁴ El Fill de Déu només te demana que li tornis el que és seu per a què així puguis participar d'allò amb ell. Si el perdones t'ofereix la salvació, si el condemnes t'ofereix la mort. L'únic que veus en cada germà és el reflex del que has elegit que ell sigui per a tu.

⁵ Permet que la seva funció es realitzi, i això te permet realitzar la teva. I així camines cap el Cel o cap a l'infern, però no tot sol. La seva salvació no suposa cap sacrifici per a tu, doncs per mitjà de la seva llibertat tu aconsegueixes la teva.

⁶ Si el perdones entendràs quant t'estima Déu, si l'ataques creuràs que Déu t'odia al pensar que el Cel és l'infern.

6. La teva funció especial

¹ La gràcia de Déu descansa dolçament sobre els ulls que perdonen, i tot el que aquests veuen parla de Déu a l'espectador. I aquest espectador solament vol curar i beneir a tots els que contempla amb la gràcia de Déu en la seva mirada.

³ El teu desig de veure fa que la gràcia de Déu baixi sobre els teus ulls traient el regal de la llum que la visió fa possible. Els que se senten tot sols són els que no veuen cap funció en el món que ells puguin desenvolupar.

⁴ Però l'Esperit Sant se val del que abans te servia per fer mal i ho empra ara per sanar. Així Ell assigna a cadascú una funció especial que sols ell pot dur a terme. Un paper sols per a ell, que cadascú ha de descobrir i desenvolupar per a completar-se a si mateix.

⁵ El perdó és l'única funció que té sentit en el temps. Quan el perdó és complet el temps cessa. Però mentre estiguis en el temps hi ha molt per fer. I cadascú ha de fer el que se li va assignar, doncs tot el pla depèn del seu paper.

⁵ Així el desig de ser especial segueix, però amb la forma canviada de manera que ara repercuteix en benefici del teu germà. Tu vas elegir aquest paper en el temps i se te va concedir.

⁶ Tu que vas fer el món, ara el pots desfer i recordar que aquest món no és la teva llar. Així el teu pecat i el teu odi especial es converteixen en la teva gràcia i amor especial i te salves.

7 Accepta content la teva funció de la mà del teu germà, i tot se't donarà.

7. La roca de la salvació

1 El cost del pecat és la mort, doncs el pecat és el desig que els fonaments d'aquest món siguin tan estables com els de l'amor. Tot aquell que creu que és possible pecar manté el món exclòs de l'amor.

2 Però el desig de morir del "pecador" no és tant fort com la Voluntat de Déu per a la vida. Ni és possible que els fonaments del món que Déu no va crear siguin tant forts i segurs com el Cel. Aquest curs resulta fàcil quan acceptes que la Voluntat de Déu és immutable.

3 Si una sola de les creences que aguanten el món fos certa, tot Pensament de Déu seria una il·lusió. Però si un sol Pensament de Déu és cert, llavors totes les creences del món són falses. Això és una convidada a prendre una decisió.

4 El Pare i el Fill pensen igual. De manera que si el Fill de Déu elegeix creure en un sol pensament que s'oposi a la veritat, haurà decidit que ell no és el Fill del seu Pare perquè està dormit. Aquest món no té sentit perquè està basat en el pecat.

5 L'Esperit Sant té el poder de transformar els fonaments del món en un lloc on tot es percep com un i ningú hagi de perdre per tal que un altre guanyi. 6 Allò que no és amor és pecat, i cadascú d'ells percep a l'altre com a dement i sense sentit.

7 La teva funció especial és aquella forma en particular que te sembla més significativa i assenyada per demostrar que Déu no està boig. La forma s'adapta a tu.

8 Per això l'Esperit Sant elegeix la forma més apropiada per ajudar al dement. Una forma que no ataca el món que veus, s'endinsa en tu silenciosament i te mostra que estàs boig. Ell te mostra una altra forma de contemplar allò que abans veies i creies entendre.

9 La funció especial de cadascú està dissenyada de manera que es percep com una cosa factible, i que cada cop es desitja més i més. Des d'aquesta perspectiva el món del pecat cada cop té manco què oferir-li. I la seva funció especial permet fugir de la bogeria.

10 Accepta la teva funció en el pla de Déu i mostra al Fill de Déu que l'infern i el Cel són diferents, no el mateix. 11 Si creus que és possible perdre no reflecteixes que Déu està boig, sinó que la creença en el pecat regeix el món.

12 La salvació és el renaixement de la idea que ningú no ha de perdre per a què un altre guanyi. I tot el món ha de guanyar si és que un sol ha de guanyar. Amb això, totes les creences dementes queden corregides. Aquesta és la roca sobre la qual descansa la salvació.

13 La mort exigeix vida, però la vida no costa res. Ningú no ha de sofrir perquè es faci la Voluntat de Déu. El Fill no pot perdre, doncs si perdés seria una pèrdua per al Pare.

8. La restitució de la justícia a l'amor

¹ L'Esperit Sant pot emprar tot el que li ofereixes per a la teva salvació. Però no pot emprar allò que te negues a donar-li, ja que no t'ho pot prendre sense el teu permís. Ell vol que aprenguis que la teva voluntat és no tenir-ho.

¹ No és necessari que estiguis completament decidit a entregar-li-ho , però sí necessita que tu prefereixis que Ell ho agafi en comptes de quedar-t'ho tu, degut a què desconeixes el que no suposa una pèrdua per a ningú. Ningú no ha de perdre per a què tu guanyis.

² Aquest és l'únic principi que la salvació requereix. No necessites una fe infrangible. No se te demana allò que resulta impossible per a qui encara té la ment dividida, i no ha aconseguit la saviesa. Només se't demana un poc de fe, i a aquesta ja la tens.

³ Per al món la justícia i la venjança són el mateix, doncs que els pecadors veuen la justícia com un càstig que mereixen. Les lleis del pecat exigeixen una víctima. Qui ha de ser la víctima no té rellevància. Però el cost és la mort i s'ha de pagar. Això és demència.

⁴ La justícia contempla a tothom de la mateixa manera. No és just que a algú li falti el que un altre té. Doncs això és venjança. La justícia no exigeix cap sacrifici.

⁴ El sacrifici és un pagament parcial pel cost del pecat. La resta es pren d'un altre i es posa al costat del teu petit pagament. I com més pagui l'altre, millor. I la justícia del món, al ser cega, es conforma amb aquest pagament.

⁵ Déu és just amb tot el món. Ser just és ser equitatiu, no venjatiu. L'Esperit Sant no condemna a ningú pels crims que no va cometre encara que ell cregui que sí els va cometre.

⁶ A qui creu en el pecat li resulta difícil entendre la justícia de l'Esperit Sant. Així no pot evitar la venjança i tindrà por d'Ell. ⁸ La seva dificultat procedeix de creure que la justícia no està relacionada amb l'amor. Així per a qui creu això, l'amor és dèbil i la venjança, fortalesa.

⁹ L'Esperit Sant veu que tens dificultats per rebre els regals que te mereixes per la teva innocència. Però cada regal que acceptes brindes alegria a Ell, a tu i a Déu per acceptar el que l'amorosa justícia sap que te correspon. I és que l'amor i la justícia són el mateix.

¹¹ Cada funció especial que Ell assigna és per a què cadascú aprengui que l'amor i la justícia no estan separats i que la seva unió els enforteix a ambdós. La justícia sense amor està plena de prejudicis i és dèbil. I l'amor, sense justícia, és impossible. L'amor corregeix tots els errors amb justícia, no amb venjança.

¹² Tu pots ser un testimoni perfecte del poder de l'amor i la justícia. La teva funció especial és que invoquis al teu Ser que comparteix la teva innocència.

13 Sense imparcialitat no hi ha justícia. Treure a un per donar a un altre és una injustícia contra ambdós. El que vol tenir més o tenir manco, no és conscient que ho té tot.

14 Tu tens dret a tot l'univers, a la pau, a la innocència i a la vida eterna, joiosa i completa. L'amor és just i amb la seva justícia estàs protegit de qualsevol tipus de venjança.

9. La justícia del Cel

1 Al renunciar a tots els valors d'aquest món en favor de la pau del Cel se t'allibera de totes les conseqüències del pecat. I això significa que ara la veritat per a tu té més valor que totes les il·lusions. Tanmateix la veritat t'ha de ser revelada.

2 Donar de mala gana no és rebre el regal, doncs no estàs disposat a acceptar-lo. I així se't guarda al Cel fins que donis amb agraïment. Ningú no pot perdre res al donar. El tresor del Cel no es redueix al ser donat, sinó que augmenta el cabdal de la seva riquesa.

3 L'Esperit Sant no demana sacrificis. Una solució que exigeixi a algú la més mínima pèrdua, empitjora el problema. Tot error és una percepció en la qual se veu a un dels Fills de Déu injustament. Quan se considera a algú com un perdedor, se l'ha condemnat.

4 Veure la innocència fa que el càstig sigui impossible i la justícia inevitable. Sols la justícia pot establir un estat en el qual ningú perdi. Així no hi ha lloc per a la venjança.

5 El principi segons el qual la justícia significa que ningú pot perdre és fonamental per a l'objectiu del curs. Doncs els miracles depenen de la justícia tal com la veu l'Esperit Sant.

6 Ningú no mereix perdre. La curació ha de ser per a tots. Tot miracle és just. No és un regal especial que es concedeix a uns sí i a d'altres no, ja que ningú no mereix cap tipus d'atac.

7 Entregar un problema a l'Esperit Sant per a què el resolgui per tu, significa que *vo/s* que es resolgui. No entregar-se'l, per resoldre'l pel teu compte, és decidir que segueix pendent i sense resoldre's.

7 Ningú no pot ser injust amb tu, excepte en el cas que tu mateix hakis estat injust primer. En aquest cas te poses obstacles a tu mateix.

8 Si tractes de negar alguna cosa a un altre, sentiràs que se t'ha negat a tu. Només el perdó ofereix miracles. I el perdó ha de ser just amb tot el món

9 Els petits problemes que amagues els tens perquè has elegit no alliberar-te d'ells. La teva única responsabilitat és acceptar el perdó per a tu mateix.

10 Tot miracle és la consciència que donar i rebre és el mateix. Ningú no pot perdre i tots han de beneficiar-se. Dónes el miracle que reps. El Seu oferiment és universal: **Allò que és de Déu pertany a tothom, i és el seu dret inalienable.**